

Tasavvufa düşman olanlar iki kısımdır:

1- Tasavvufun büyüklüğünü bildiklerinden dolayı hased, adavet (düşmanlık) ve kin duyan kimselerdir. Bunlar İslâmın ve müslümanların içine nifak sokmak isteyenlerdir.

2- Kendileri günahın içine daldıklarından dolayı ve cehaletten kurtulmak gibi bir çaba göstermeyip, gözü kapalı olarak itiraz edenlerdir. Bunlar müslüman kimseler ve cemaatlerdir.

Tasavvufa düşman olup kin besleyenler, yıkma uğraşı verenler, karalamak çabasında olanlar, yani yukarıdaki birinci gruba girenler, aynı zamanda İslâmın da düşmanı olanlar, yani kâfirlerdir. İslâmi cemaatlerin arasına husumet sokmak için, bazı fikirler, hile ve oyunlar ortaya koymuşlardır. Müslümanları bu şekilde doğru yoldan ayırmaya çalışmışlardır ve çalışmaktadırlar.

Tasavvufun, İslâmın ruhu ve kalbi olduğunu bildikleri için tasavvufun üzerine giderek, tasavvufun; yahudilerin, hıristiyanların fikirleri olduğunu iddia edip, tasavvuf ehlini küfürle itham etmektedirler.

Bunların yapmış oldukları faaliyetler bizi hiç üzmemektedir. Çünkü düşmanın habis olduğunu ve tehlikeli fikirlerini bilmekteyiz. Bizim üzülmediğimiz esas nokta, İslâmî grupların bunların oyununa gelerek, onların saflarına geçip müslümanları ve tasavvufu kötülemeleri ve bu yaptıklarının adına da tebliğ demeleridir. Bu insanların, tasavvufa düşmanlık eden kişilerin fikirlerini alarak tasavvufu ve tasavvuf ehlini suçlamaları ve iftira atmalarını hiçbir mantık kabul etmez.

Tasavvuf ve tasavvuf ehline düşmanlık edenler, güya İslâmı yanlış şeylerden muhafaza etmek amacındadırlar. Onlara göre tasavvuf, İslâmın dışında olan bir şeydir. Tasavvuf ehli de kafirdir.

Madem ki siz İslâmı bu kadar muhafaza etmeyi istiyorsunuz, ona bu derece sadıksanız, niçin İslâmın davetine kulak verip müslümanlıkla şereflenmiyorsunuz?

Tasavvufun diğer düşmanları da, tasavvufun hakikatını ve özünü bilmediklerinden, tasavvufa yüzeysel olarak baktıklarından dolayı işin hakikatını anlayamamakta ve karşı çıkmaktadırlar. Bunlara söyleyeceğimiz odur ki, hakkı bilip hakkın yolundan gidenlerle beraber olunuz.

Durrü'l-Muhtar adlı eserde şöyle nakledilmiştir:

"Ebu Ali ed-Dekkak bu tarikati Ebu'1-Kasım Nesrabazi'den, o Şibli'den, o Sırrı-i Sakati'den, o Maruf-u Kerhi'den, o Davut et-Tai'den, o da ilmi ve tarikatın her ikisinde İmam-ı Azam Ebu Hanife'den almıştır. Böyle olduğu halde sadatı kiramlara iktida etmek güzel birşey ve dahi gerekli değil midir?" (İbn Abidin:l/70-71)

İmam Malik şöyle buyurmuştur:

"Kim ilim okur da tasavvuf ehli olmazsa fasık, kimi de tasavvuf ehli olupta ilim okumazsa zındık olur. Kim ikisinin arasında, yani alim hem de mutasavvıf olursa hakikat sahibi olur."

(Keşfu'1-Hafa:l/341)

İmam Şafii şöyle buyurmuştur:

"Sofilerle beraber oldum ve şu üç konuda istifade ettim:

- 1- Vakit bir kılıçtır; eğer sen onu kesmezsen o seni keser.
- 2- Sen nefsini hayırla meşgul etmezsen, o seni batıl şeylerle meşgul eder.
- 3- Kendi nefsinin görmemendir. (Kişi bu şekilde hatadan muhafaza olur.)

Ve dünyada üç şeyi sevdim. Bunlardan biri, tasavvuf ehli-nin tarikatına tabi olmaktır."

İmam Ahmed b. Hanbel önceleri tasavvufa karşı olmasına rağmen, Ebu Hamza Bağdadi ile tanıştıktan sonra oğluna şöyle vasiyet etmiştir:

"Ey oğlum! Onlarla otur kalk ve sakın onlardan ayrılma. Onlar ilim, murakabe, Allah korkusu ve

zühhd bakımından bizden çok öndedirler." (Tenvirü'l Kulüb:405)

Muhammed Seferayani, İbrahim b. Abdullah'tan şöyle nakletmiştir:

"Tasavvuf ehlinde daha efdal insanların bulunduğunu bilmiyorum, diye İmam Ahmed'in buyurduğunu duydum. Dedik ki; onlar kaside dinleyip aşka ve şevke geliyorlar. Şöyle buyurdular: Onları bırakın Allah'la bir saat ferahlanıyorlar." (Tezkiretü'l-Evliya,288)

Hülâsa olarak, tasavvufa ve tasavvuf ehline bilerek veya bilmeyerek düşman olanlara, hoşgörü ve şefkat ile bir kez daha sesleniyor ve onları doğru yola davet ediyoruz. Delilleri ile ortaya koyduğumuz ve hepsi de tasavvuf ehli olan bu mezhep imamlarına uyduğunuzu iddia ediyorsanız, gelin tasavvuf deryasına siz de dahil olun.

Yok eğer tüm bunlara rağmen hala itiraz ediyor ve kabullenemiyorsanız, sizin hükmünüz bu insanların karşısında "elif-ba" okuyan talebenin, ilim sahibi olduğunu iddia etmesi gibidir.